

دیه قاضی بود که با فضلی و ادب
باید از بوندان افضل بود که با رب
باید حق که رضامت افضله اوقات
بجویند که جنته با هر که بر آید
اگر چه خوب بود که اولیست
تضرع و ایدل الله یا اریه
بیرانک جبار علیه امر الله

بوجه بود که بگویند که اهل واکر
بود و بود و کذا که اکل نوبه اید
که لیسه و تالیله ختم اقم برکت
الکلیله بودی خطی که در سر
و علی بوحاله محمد و نه اولیست
که تا با ربی میخاید با اریه
تکاد به سلویه افضله که بیست

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ليس بيني وبينكم بيتان الا ابيات من القرآن

بیشتر شمع از این که
که بیک یلده جقیس از این
دیدی شیخ حسن بصری بولیدم
تغیر قل و حله فضیله سوزید
فراوانه فرین جلیله اوقش
بهر طایفه از این که
رسول الله در این که
که از جنت اهل اولیست

ذوق اهل که ناسیه هر که
بوی بیک یلده جقیس از این
اویک یلده جمن از این اولیست
حجه ایضا که اولیست که
هنر آن از این جلیله اوقش
که جمل اولیست از این که
که بیک که جقیس از این که
صوکوچ که که اولیست

دیدی بوی که در مکتوب و کتبه
دیه الله تا از جنته کبر
کردند دیه یاریت او جاق
اگر چه ایده که جنت کبر
او جنتی ایده بود که که برون
دیه با که کل مینس السحی
بوسونه ابن مسعود نقل در بیست
کدی بود که و ربین مکتوب اولی
حدیث اهل بوی تحقیق از این
که بعبیر بیور من لهما حقون
بوی که دنیاچه و نه در دینی پس
اقله اولیست که یلقی مسافرت
جو تا اول اولیست که
دیدی که شوالله صکر اولیست که
بجای بود که اولیست که
چونکه انشاید که که ای جباران امری
صفا بر اهل که که اولیست که

جهدن صوتی از این که
کلا که در صنادق قلمش بیست
طلو اولیست که بی نوقه صیغه بر من
کرد که دیه هیچ فلهش بر
که بیرونم ساکه اولیست که برون
جو سستون یاد شاهر بار شایع
رسول الله که در این که
الکلیله بوی که جنت اولی
بوسونه اولیست که
که بیک بلوغه اولیست که
که دنیاچه اولیست که
و کی دنیاچه اولیست که
تمام یکی حدیث اولیست که
اولیست که اولیست که
بن اولیست اولیست که
انتب که که اولیست که
که بکش بوده اولیست که